

være der? Selv fra herbergerne ringer man efter politiet og meddeler, at en af deres beboere er så voldelig og så beruset, at man ikke kan styre situationen, så vær venlig at komme og hente vedkommende.

Og hvad skal man så gøre? Der er kun ét sted tilbage, og det er detentionen hos politiet. Det er det eneste sted, hvor man kan være sikker på, at personen ikke gøre skade på sig selv eller andre og ikke er til ulempe for andre, og derfor er man nødt til at se i øjnene, at der er altså nogle af de personer, som er nødt til at være i detentionen. Men det betyder ikke, at man ikke skal gøre noget for at prøve at få nogle af dem ud af detentionerne og over i hospitalets regi, og derfor startede jeg også med at sige, at jeg er enig i intentionerne i forslaget. Så vidt muligt skal vi prøve, at de, der kan, kommer over i hospitalets regi i stedet for i detentionen.

Det andet, som er væsentligt at sige, er: Hvad gør vi så med dem, vi er nødt til at placere i detentionen? Hvad gør vi for at sikre, at der er et lægefagligt tilsyn med dem? Det er en stående instruks i politiet, at hvis man er det mindste i tvivl, skal der tilkaldes læge, som skal tilse den detentionsanbragte. Det gør politiet altid, når vi taler om de stærkt berusede, for det er politiet, der har ansvaret. Så tilkalder man altid en læge.

Derfor har jeg barslet med et forslag, som ikke bliver færdigt i denne samling, men kommer igen til oktober. Det er et forslag om, at der på politistationerne fast placeres en læge, som kan assistere på 112. Vi har jo haft en lang debat om, at der skal mere lægefaglig kvalitet ind i 112-besvareelserne fra alarmcentralen, og den funktion kunne lægen varetage. Lægen kunne også varetage funktionen med detentionstilsyn af berusede og andre, der sidder i detentionen, og lægen kunne udtage blodprøver af spritbiler og andre i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, at man udtager blodprøve.

Så har lægen allerede tre funktioner, og man kunne koble en fjerde på. Der har også været en lang debat om, at voldelige patienter hos den almindelige praktiserende læge er et problem i lægepraksiserne. Lad dem komme ned til den læge, der sidder nede på politistationen, så kunne det godt være, de kunne opføre sig ordentligt, hvis de skal ind gennem politiets ekspedition først og ved, at de skal samme vej ud igen, inden de kan forlade politigården. Så har lægen fire funktioner, og det vil i sig selv være nok til, at der er økonomi i det hele, og at det kan hænge sammen. Man får faktisk et døgnbe-

redskab på de større politistationer, hvor der er en læge til stede, og dermed vil politiet også kunne samle disse berusede på de store stationer. Dermed har vi måske løst hele problemet, og det ville i hvert fald være et væsentligt bidrag til at få løst det.

Lad mig så sige som afslutning, nu hvor den røde lampe lyser, at man skal heller ikke tro, at vi kan løse alle problemer. Vi ved jo godt, at nogle af dem, der kommer i detentionen igen og igen, lever et liv, hvor de reelt står med den ene fod i graven. Det betyder jo ikke, at vi ikke skal gøre alt, hvad vi kan for at holde dem i live, men det er en kendsgerning, man er nødt til at holde sig for øje, når man diskuterer denne problemstilling.

Tove Videbæk (KRF):

Berusede personer, som politiet kommer i forbindelse med, og som ikke har gjort noget strafbart, bør i videst muligt omfang placeres til af-rusning andre steder end i en detention, og andre steder kan f.eks. være hos pårørende. Det kan også være på kommunale eller amtskommunale behandlingstilbud, det kan være på et herberg, et forsorgshjem eller et privat behandlingssted, men det kan også være på en almindelig hospitalsafdeling, hvis det skønnes nødvendigt. Der bør lokalt sikres muligheder for sådan behandling og af-rusning.

Samtidig med anbringelse et af ovennævnte steder bør det være en naturlig sag, at den berusede person får tilbud om behandling.

En undersøgelse foretaget af overlæge Finn Hardt m.fl. i 1995 viste, at hospitalsaf-rusning er mere egnet end detentionsanbringelse til at motivere patienter med alkoholproblemer til at gå i gang med behandling. Undersøgelsen viste også, at ingen af de detentionsanbragte under nu-værende eller tidligere detentionsforhold havde modtaget rådgivning eller vejledning om alkoholbehandling, selv om der ifølge politiets interne regler skal ske en vejledning af den på-gældende, inden han forlader politistationen, om mulighederne for alkoholaf-vænnning og behandling.

Generelt har antallet af detentionsanbragte på landsplan været faldende igennem de sidste år. Faldet kan skyldes en øget tendens til at undlade detentionsanbringelse i de tilfælde, hvor der er andre, der kan påtage sig ansvaret for den berusede. Men den øgede indsats på det forebyggende område må også forventes at ville føre til en yderligere forstærkelse af den falden-